

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2605/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин адвокат из ..., против тужених Општине Стара Пазова, коју заступа Општинско правобранилаштво и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3639/19 од 10.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3639/19 од 10.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3639/19 од 10.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1033/18 од 12.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене о апсолутној ненадлежности суда за поступање у овом спору. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење да је власник новоизграђеног пословног простора у површини од 321,93 м² који се састоји од једног локала у приземљу са нус просторијама у површини од 63,69 м², поткровља у површини од 31,41 м², једног локала у приземљу са нус просторијама у површини од 41,5 м², магацина у дворишту у површини од 74,93 м², помоћног простора - магацина у површини од 10,65 м², котларнице у површини од 1,85 м², посебног киоска са магацином у површини од 10,41 м² и надстрешнице у површини од 76,72 м², изграђених без грађевинске дозволе на катастарској парцели .. КО ... за које је покренут поступак легализације. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев којим је тужилац тражио утврђење да је по основу одржаја власник парцеле .. КО Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова поступка исплати туженој Општини Стара Пазова износ од 254.250,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова поступка исплати туженој Републици Србији износ од 22.500,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3639/19 од 10.10.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П

1033/18 од 12.06.2019. године у делу којим је одбијен тужбени захтев и одлучено о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, приликом одлучивања о њеној дозвољености, није упуштао у разматрање навода ревизије о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Посебна ревизија је дозвољена ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Поднетом тужбом тужилац тражи утврђење права својине на објектима дограђеним уз објекат на означеној парцели, у чији је посед ступио по уговору о франшизингу од 23.09.1992. године закљученим са Предузећем „Centrosrem“ из Старе Пазове, као и утврђење права својине на земљишту по основу одржаја.

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Побијана пресуда не одступа од дугогодишње устаљене судске праксе да се доградњом, надзиђивањем или адаптацијом туђег или сувласничког грађевинског објекта не стиче право својине, ако законом или уговором није другачије одређено, односно да изузетно и сходно члану 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа савестан градитељ, доградњом или надзиђивањем посебног дела зграде, стиче право својине на посебан део зграде само ако је њен власник знао за градњу и није се томе противио (начелни став заједничке седнице Савезног суда, Врховних судова и Врховног војног суда од 23.10.1990. године).

У конкретном случају, законом није предвиђено стицање права својине доградњом или адаптацијом туђег пословног простора (тужени нису власници истог), а то није предвиђено ни уговором о франшинзингу од 23.09.1992. године који је тужилац закључио са власником пословног простора. Тужилац није ни савесни градитељ јер је знао да врши доградњу и адаптацију туђег пословног простора, па је зато ирелевантно што се његов власник није противио доградњи, а није ни савестан држалац земљишта да би одржајем на њему могао стећи својину (члан 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа).

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члану 403. став 3. ЗПП.

Спор за утврђење права својине је имовинскоправни спор, па се зато о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора побијаног дела. У

овом случају вредност предмета спора побијаног дела је 3.600.000,00 динара и одређена је у тужби (члан 33. став 2. ЗПП). Овај износ је нижи од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, предвиђеног наведеном законском одредбом, због чега изјављена ревизија није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић